

INFORMACJE URZĘDOWE

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament Orędownika wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosz. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel. 12 gr

№ 23

Gniezno, dnia 20-go marca 1929 r.

Rok 78

Rozporządzenie policyjne dotyczące ochrony dróg publicznych oraz bezpieczeństwa i porządku ruchu publicznego na obszarze Województwa Poznańskiego.

Regulowanie ruchu na chodnikach.

§ 61.

Na chodnikach należy chodzić tylko po prawej stronie. Większym zbiorowiskom osób, pochodom nie wolno używać chodników. Na chodnikach nie wolno iść pod rękę więcej niż dwom osobom. Na mostach należy również chodzić po prawej stronie. Osobom, których odzież brudzi przy zetknięciu się z farbą (n.p. kominarze), nie wolno używać chodników.

Wózki dziecięce i wózki dla chorych.

§ 62.

Ruch wózków dziecięcych oraz wózków dla chorych jest na chodnikach i na ścieżkach w plantach dozwolony, lecz nie wolno tamować ruchu publicznego przez prowadzenie dwóch wózków obok siebie, przystawianie itp.

Zastawianie dróg.

§ 63.

Wszelkie zastawianie chodnika, jezdni i wogóle dróg publicznych np. przy zakładowywaniu lub wyładowowywaniu beczek lub innych przedmiotów, przez ustawianie drabin itp. jest wzbronione z wyjątkiem w wypadkach przewidzianych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

Używanie jezdni.

§ 64.

Na drogach publicznych tylko na jezdniach dozwolone jest jeżdżenie wozami, konną jazdą, ruch rowerów i taczek, poganianie lub prowadzenie bydła. Nie wolno jeździć przez ulicę, na której umieszczony jest napis o zamknięciu ruchu.

Miejscowe władze policyjne mogą oznaczyć miejsca, w których specjalne posterunki policji państwowej będą regulowały ruch publiczny. W wyjątkowych wypadkach do regulowania ruchu mogą być użyte posterunki służby drogowej lub wojskowej. Do wskazówek tych posterunków muszą się stosować tak osoby idące pieszo lub jadące konno, jakoteż woźnice pojazdów konnych i kierownicy pojazdów mechanicznych.

Zabrania się pozostawiać dzieci bez opieki na jezdni dróg publicznych, oraz wypuszczać na drogi i plantacje miejskie zwierzęta i ptactwo domowe. Chwyatanie się pojazdu, będącego w ruchu, zwieszanie się u takiego pojazdu i pędzenie za nim jest wzbronione.

Przechodzenie przez jezdnię na drugą stronę.

§ 65.

Przejścia poprzez jezdnię na drugą stronę ulicy (drogi) należy dokonać najkrótszą drogą pod kątem prostym w pobliżu skrzyżowania ulic.

Przechodząc przez jezdnię należy krokiem przyspieszonym, zwracając baczną uwagę najpierw na jezdnię z lewej, a potem z prawej strony.

Usłyszawszy nawoływanie lub sygnał ostrzegawczy, należy obejrzeć się w kierunku głosu i ewentl.

zatrzymać się, aby pojazd mógł przejechać. Rozmyślnie nieusuwanie się z drogi przed przejeżdżającymi pojazdami jest zabronione.

Nie wolno przebiegać jezdni mimo danego sygnału ostrzegawczego.

Jeżdżenie po szynach tramwajowych.

§ 66.

Pojazdami nie wolno rozmyślnie jeździć po szynach tramwajowych.

Tamowanie ruchu na jezdni.

§ 67.

Podczas jazdy każdy wóz winien trzymać się prawej strony jezdni. Jeżeli wyjątkowo zachodzi potrzeba jazdy lub zatrzymania wozu po stronie przeciwnej, nie wolno przedź skręcać w stronę przeciwną ani dłużej się zatrzymywać, niż tego wymaga konieczna potrzeba.

Zatrzymywanie wozu na środku jezdni, na szynach kolejowych, mostach i na przejściach przez tor, przeznaczonych do użytku pieszego oraz przy przystankach tramwajów i autobusów i na skrzyżowaniu dróg (ulic) jest zabronione.

Zatrzymując wozy, należy podjeżdżać jaknajbliżej do siekiu i zważać na to, żeby nie uszkodzić drzew alejowych.

Wymijanie i wyprzedzanie pojazdów.

§ 68.

Wymijanie pojazdów, nadjeżdżających z przeciwnych kierunków, winno odbywać się w ten sposób, że każdy trzyma się prawej strony jezdni.

Wyprzedzanie pojazdów, jadących w tym samym kierunku, następuje na lewo i to kłusem. Tramwaje należy wyprzedzać na prawo, a tylko wtedy na lewo, jeżeli pojedynczy tor tramwajowy znajduje się tuż przy samym chodniku. Przy wyprzedzaniu należy zachować konieczną w tym razie ostrożność.

Wzbronione jest wyprzedzanie na skrzyżowaniach ulic, mostach i znacznych spadkach oraz przed przystankami tramwajów i autobusów lub jeżeli wskutek nadjeżdżania wozów od strony przeciwnej, droga jazdy jest lub będzie ścięśniona.

Wzbronione jest przeciwdziałanie wyprzedzaniu jak również bicie cudzych koni. Nieusuwanie się pojazdów na prawą stronę jezdni na sygnał, dany przez samochód wyprzedzający, jest wzbronione.

Skrećanie.

§ 69.

Skrecać w poprzeczną ulicę w prawo należy małym łukiem przy brzegu prawego chodnika. Skrecać w lewo należy dużym łukiem, trzymając się jak najbliżej prawego chodnika i objeżdżając punkt skrzyżowania się ulic (posterunek policyjny, latarnię, słup, wysepkę, skwer).

Porządek ruchu na jezdni.

§ 70.

Pojazdy, posuwające się wolno: wozy ciężarowe, wózki ręczne, rowery i inne, winny zajmować miejsce na jezdni przy samym chodniku prawym, dalej powinny się posuwać pojazdy szybsze: samochody ciężarowe, pojazdy osobowe konne itp., a na środku

jezdni samochodów osobowych i motocykle.

Prowadzenie dwóch pojazdów rzedem obok siebie jest wzbronione.

Twarda nawierzchnia na drogach bitych i brukowanych.

§ 71.

Ruch pojazdów zaprzegowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni. Nie na twardej nawierzchni ruch ten może się odbywać tylko tam, gdzie istnieją letnie tory.

Oddziały wojskowe, pochody, straż pożarna.

§ 72.

Oddziałom wojskowym, publicznym pochodom, pogrzebom, wozom pocztowym oraz wozom straży pożarnej i samochodom sanitarnym winny inne pojazdy, taczki itp. ustąpić z drogi, a w braku miejsca do ustąpienia zatrzymać się, dopóki nie przejdą wgl. przejazdu.

Wszelkie pochody itp. winny wozom straży pożarnej, których zbliżanie się oznajmia sygnał dzwonka lub paląca się pochodnia oraz samochodom sanitarnym ustępować względnie zatrzymać się, póki nie przejadą.

Przejeżdżanie przez kolumnę wojska lub straży pożarnej jest wzbronione.

Ważka droga jazdy.

§ 73.

Jeżeli droga jezdna jest tak wązka, że jechanie dwóch wozów obok siebie jest niemożliwe, nie wolno na nią wjeżdżać tak długo, dopóki woźnica wgl. szofer nie przekona się, że droga jest wolna.

Jazda wolna.

§ 74.

Powoli jechać należy przez mosty, bramy, wjazdy i wyjazdy, przy skręcaniu z jednej ulicy na drugą, na wążkach i spadzistych ulicach oraz wszędzie tam, gdzie jest ożywiony ruch wozów, jeźdźców i przechodniów, a przedewszystkiem tam, gdzie to jest przez odpowiedni napis nakazane.

Szybka jazda.

§ 75.

Szybkość pojazdów konnych i mechanicznych na drogach publicznych nie może zagrazać bezpieczeństwa jadących osób i musi być taką, aby woźnica wgl. kierowca w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mógł dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego oraz ochrony dróg i mostów.

Pojazdom mechanicznym, których waga wraz z ładunkiem przekracza 3000 kg., zabrania się poruszać z szybkością większą niż 25 km. na godzinę.

W miejscowościach zabudowanych wolno jechać konnym pojazdom osobowym z szybkością nie większą niż 12 km. na godzinę, mechanicznym pojazdom osobowym z szybkością nie większą niż 25 km. na godzinę, a ciężarowym z szybkością nie większą niż 15 km. na godzinę.

Na skrzyżowaniach dróg, ostrych skrętach i podczas mgły, gołoledzi, na wszystkich miejscach spadzistych, niebezpiecznych lub śliskich, wolno jest jechać z szybkością nie większą niż 10 km. na godzinę.

Przez wszystkie mosty drewniane o długości ponad 20 m. zabrania się przejeżdżać z szybkością większą niż 6 km. na godzinę (szybkość konia w stopie).

Osoby, prowadzące pojazdy mechaniczne lub rowery, winny dawać zawczasu dźwiękowy sygnał ostrzegawczy, szczególnie przed zakrętami i skrzyżowaniami dróg, oraz w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na dłuższej przestrzeni lub gdy zbliżają się do oddzielnie stojących budynków.

Wozom, które nie mają resorów albo wskutek rodzaju swej budowy lub ładunku wywołują przy

szybkiej jeździe silny hałas lub turkot, wolno tylko celem wyminięcia wozów, jadących w tym samym kierunku, przejeżdżać w szybkim tempie, pozostawiając im one jechać tylko powoli.

Ściganie się.

§ 76.

Wszelkie ściganie się osób pieszych, jeźdźców samochodów, motocykli, rowerów, pojazdów konnych itp. na drogach publicznych (ulicach), podczas ruchu zwykłego, jest bezwarunkowo wzbronione.

Na urządzenie w celach sportowych wyścigów na drodze publicznej należy uzyskać pozwoleństwo Urzędu Wojewódzkiego.

Wozy z produktami targowemi.

§ 77.

Wozom, przyjeżdżającym do miasta z produktami targowemi, nie wolno przebywać podczas tarzasy poza miejscem targu w celach handlowania przywiozonymi produktami. Również nie wolno wozów zatrzymywać na ulicy.

Sprzęganie wozów.

§ 78.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość między grupami pojazdów winna wynosić najmniej 30 m.

Szczelne zamykanie wozów transportowych.

§ 79.

Wozy, których używa się do przewożenia rzeczy płynnych lub wydzielających kurz albo rozsypanych się, muszą być w ten sposób urządzone, aby ich zawartość nie mogła się wylewać, wysypywać lub ulatniać w powietrze.

Gruzy z budowli, rumowiska, miął i inne wydzielające kurz ładunki wolno przewozić tylko w specjalnie zwilżonym.

Przedmioty wstręt wywołujące lub mogące przesyłać zwierzęta pociągowe lub bydło, wolno przewozić tylko szczelnie przykryte.

Ładunek.

Szerokość, długość, wysokość i waga ładunku.

§ 80.

Obrys pojazdu, jadącego na drodze publicznej, tj. jego szerokość wraz z wszystkimi wystającymi częściami ładunku nie może przekraczać 2,5 m., długość zaś z ładunkiem i dyszlem nie powinna wynosić więcej niż 10 m. a wysokość wraz z ładunkiem nie może być większą niż 4 m. ponad powierzchnię drogi.

Przedmioty, wystające z tyłu poza wozem, należy w dzień opatrzyć w widoczne znaki, a wieczorem w zapaloną latarkę dodatkową.

Pojazdy, których wymiary przekraczają wymiary nione powyżej normy przepisowe, mogą krażyć w miastach tylko za specjalnym zezwoleniem, wydany przez właściwą władzę policyjną, a na drogach publicznych, w miejscowościach niezabudowanych, zezwoleniem zarządu drogowego.

Pozwolenie to winien powożący wgl. kierowca samochodowy mieć podczas jazdy przy sobie i okazywać na żądanie władzy policyjnej albo organów zarządu drogowego.

Przepisy te, co do wymiarów pojazdu, nie stosują się do wozów ciężarowych z belkami, rusztowaniami drabinowemi itp.

Waga pojazdu wraz z ładunkiem powinna być zawsze, a zwłaszcza podczas gołoledzi, w takim stosunku do siły pociągowej lub siły napędu, żeby pojazd zawsze mógł poruszać się bez przeszkód.

Powożący, którzy przeciągają zwierzęta pociągowe, będą karani za tamowanie ruchu niezależnie od odpowiedzialności karnej za dręczenie zwierząt.

(Ciąg dalszy w nast. nr)

Ustawa o tworzeniu osad rolnych.

Dnia 10. grudnia 1928 r. ogłoszono ustawę o utworzeniu kolonji rolnych. W myśl przepisów ustawy została utworzona specjalna instytucja. Kasa kolonizacyjna z siedzibą w Santiago o kapitale zakładowym 100.000 peso, udzielonem przez państwo tytułem pożyczki na przeciąg pięciu lat. Kasa operować będzie wpływami z odsetek, sum amortyzacyjnych i t. d. Zadaniem Kasy jest nabywanie ziemi dla celów kolonizacyjnych i odstępowanie działek cudzoziemcom. Na terenach przeznaczonych do kolonizacji, Kasa winna postawić niezbędne budynki, przeprowadzić drogi i t. p. Ponadto Kasa winna dostarczyć do indywidualnym kolonistom lub stowarzyszeniom kolonistów potrzebny im kredyt na zagospodarowanie się na udzielonych im na zasadzie przeżycia osad ustawy działkach. Kasa nabywa ziemię bezpośrednio od właścicieli. W razie niemożności dojścia do porozumienia, Kasa może żądać wywłaszczenia potrzebnych jej terenów, po przedstawieniu władzom do zatwierdzenia planu kolonizacji tych terenów. Tereny nie mogą znajdować się w odległości 15 kilometrów od stacji kolejowych i wielkich portów oraz ponad 5 kilometrów od dróg spławnych i portów nad jeziorami. Ceny ziemi są ustalone w porozumieniu z właścicielami, w braku zaś porozumienia przez rzeczoznawców rządowych. Obszary, przeznaczone do wywłaszczenia, nie mogą obejmować więcej, niż 300 ha; przyczem właściciel ma prawo zachować dla siebie część ziemi. Państwo zasługuje na prawo pierwszeństwa przed innymi nabywcami. W razie niemożności odstąpienia Kasie własnych terenów, w których ziemi, położone na południe od Biobio, byłyby rozdawane kolonistom bezpłatnie, ziemię zaś w prowincji Coquimbo byłyby sprzedawane. Działki będą wielkości 20, 40 i 50 ha zależnie od charakteru gleby i możliwości uprawy. Przepisy ustawy wymagają, aby kolonista był w wieku od 20 do 55 lat, dobrego prowadzenia się i niekarany. Dopuszczanią kolonistami 60-letni o ile mają dzieci powyżej 13 lat. Należność za działkę spłaca się w ratach rocznych z doliczeniem 6%. Kasa zachowuje wszelkie prawa do działki, dopóki dług nie został całkowicie pokryty. Działki nie wolno odstępować, dzielić, łączyć z granicznymi działkami, obciążać długiem hipotecznym, działka i inwentarz żywy nie mogą podlegać zastawieniu. W wypadku śmierci kolonisty, spadkobiercy mogą pozostać na działce nierozdzielonej. W razie braku porozumienia pomiędzy spadkobiercami, Kasa odbiera działkę i wraca część spłaconą długu. Przy ponownej sprzedaży działki, pierwszeństwo przy nabyciu mają spadkobiercy.

Powyższe podaje do wiadomości.

Gniezno, dnia 6. marca 1929 r.

Starosta powiatowy
(Staby).

L. dz. 3447/29—I.

Komisja dla wykonywania nadzoru i kontroli nad działalnością instytucji opieki nad emigrantami.

Na skutek decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10. stycznia 1929 r. utworzona została przy Dyrektorze Urzędu Emigracyjnego, na zasadzie art. 10 pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. X. 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89. poz. 799), specjalna komisja dla wykonywania nadzoru i kontroli ze strony Urzędu Emigracyjnego nad działalnością instytucji społeczno-kulturalnych, filantropijnych i gospodarczych, mających za zadanie rozciąganie opieki nad emigrantami. Zakres działania Komisji został ustalony w wydanej w tym celu tymczasowej instrukcji.

Powyższe podaje do wiadomości.

Gniezno, dnia 6. marca 1929 r.

Starosta powiatowy
S t a b y .

L. dz. 3451/29 I.

Warunki korzystania przez cudzoziemców z dobrodziejstw ustawy o budowie i nabywaniu tanich mieszkań.

Na zapytanie jednego z członków parlamentu, skierowane pod adresem Ministra Pracy, czy cudzoziemcy zamieszkali we Francji i posiadający tam swoje rodziny, mogą domagać się prawa korzystania z dobrodziejstw ustawy z dnia 5. grudnia 1922 r. o budowie tanich mieszkań oraz ustawy z dnia 13. lipca 1928 r. zwanej „ustawą Loucheur’a”, Minister Pracy udzielił następującej odpowiedzi: Z dobrodziejstw ustawy o tanich mieszkaniach i drobnej własności korzystają mogą tylko ci cudzoziemcy, zamieszkali we Francji, z których krajami istnieje konwencja, oparta na zasadzie wzajemności, zatem a) włosi, na mocy traktatu o emigracji i emigracji, pracy, pomocy i opiece społecznej, podpisanego w Rzymie, 30. września 1919 r. i ogłoszonego 25 maja 1921 r., b) polacy, na podstawie konwencji, dotyczącej pomocy i opieki społecznej, podpisanej w Warszawie, dnia 14. października 1920 r. i ogłoszonej dnia 17. marca 1923 r. c) belgijczycy, na podstawie traktatu pracy podpisanego w Brukseli, dnia 24. grudnia 1924 r. i ogłoszonego 17. marca 1928 r. Wszelkie ten ostatni traktat pozabawia obywateli każdego z dwóch państw możliwości korzystania z bezwzględnej premii, udzielanej osobom budującym tanie mieszkania lub nabywcom tych mieszkań; z tego względu belgijczycy zamieszkali we Francji, nie mogliby rościć sobie pretencji do zasilków, przewidzianych w art. 11 ustawy z dnia 13. lipca 1928 r.

(Według „Revue de l'Immigration” Nr. 9 z stycznia 1929 r. Paryż)

Powyższe podaje do wiadomości.

Gniezno, dnia 6. marca 1929 r.

Starosta powiatowy

L. dz. 3448/29 — I. S t a b y .

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.
Warszawa, dnia 26. lutego 1929 roku.

N. I. Prez. 1271/29.

W sprawie radiostacji odbiorczych.

Wskutek pisma Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 20. lutego 1929 r. Nr. 1824X proszę o nadesłanie do Ministerstwa w terminie do dnia 31. marca rb. spisu tych czynnych radiostacji odbiorczych, istniejących przy wszystkich władzach, urzędach i szkołach, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które zostały założone, nie uzyskawszy upoważnień miejscowych urzędów pocztowych i telegraficznych. Sprawozdania negatywne należy również nadesłać.

Zarazem powołując się na postanowienia art. 9. ustawy z dnia 3. czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10. października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 915) zarządzam, by zaświadczenia na radiostacje odbiorcze udzielane były w przyszłości w drodze służbowej jedynie w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów.

Podsekretarz Stanu
(—) Sł. Czerwiński

Inspektor Szkoły w Gnieźnie.

Do P.P. Kierowników szkół pow. gnieźnieńskiego

Powyższy okólnik przesyła się do wiadomości i zastosowania. W nieprzekraczalnym terminie do 20. marca rb. należy nadesłać sprawozdanie — także negatywne — o istnieniu czynnych radiostacji odbiorczych, które zostały założone bez uzyskanego upoważnienia ze strony urzędów pocztowych i telegraficznych.

Gniezno, dnia 14. marca 1929 r.

Inspektor szkolny
(K u s z a).

Nr. dz. 1235/29.

Płatki ziemniaczane

ma na sprzedaż

Majątność Niechanowo

powiat Gniezno.

Przetarg przymusowy.

W sobotę, dnia 23. bm. o godzinie 12. w południe sprzedawać będę w drodze publicznego przetargu za gotówkę w Majętności Przyborowo poczta Fałkowo 17 sztuk

młodziannego bydła.

Zbiórka kupujących koło szkoły w Przyborowie. Czerniejewo, dnia 15. 3. 29 r.

Szymański.

Komornik obwodowy Wójtostwa Czerniejewo.

Ołozzenie sprzedaży drewna. Nadleśnictwo Państwowe GOŁĄBKI.

Dnia 25. marca 1929 r. przed południem o 10-tej godzinie sprzedawać się będzie publicznie najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą w lokalu p. Łanieckiego w Ryszewie

drewno użytkowe i opałowe z wszystkich leśnictw.

Opłatę stemplową pomosi kupujący.

Państwowy Nadleśniczy.

Przetarg przymusowy.

W dniu 21. marca br. o godzinie 12. w poł. sprzedawać będę w Szczytnikach Duch. u p. Wiśniewskiego najwięcej dającym i za natchmiastową zapłatą

1 kanapę pociągniętą pluszem

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 21. bm. o godz. 2. po poł. sprzedawać będę u p. Hybry w Szczytnikach Duchownych najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 cielaka cá 6 miesięczny

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 21. bm. o godzinie 4. po południu sprzedawać będę u p. Borowiaka w Szczytnikach Duchownych najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

2 owce

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 22. bm. o godzinie 10 przed południem sprzedawać będę u p. Schroedera w Chładowie więcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 konia wałacha

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 22. bm. o godzinie 2. po południu sprzedawać będę u p. Drzazgowskiego w Ostrowitem najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 regał, 1 kramnice, 1 stół w kramie, 2 ławki.

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 23. bm. o godzinie 12. w poł. sprzedawać będę w Ostrowie starym u p. Zięby najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 krowę białą, 1 jałowkę, 2 byki, 32 deski 5/4 długości cá 9 mtr, 10 słupów cá 6 mtr.

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 23. bm. o godzinie 1. po południu sprzedawać będę u p. Gisztera w Ostrowie starym najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 krowę

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 25. bm. o godzinie 12. w południe sprzedawać będę u p. Michalaka w Sokołowie najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

1 maciorę cá 2 ctr., 2 młode maciorki cá 60 kg., 1 knura rozplod

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 25. bm. o godzinie 2. po południu sprzedawać będą u p. Ruszkiewiczza w Górówku najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą

2 prosięta od 80 do 1,20 funtów

Joachimowski, k. s.

2 uczni przyjmie

od zaraz.

Pracownia mebli i budowl

Wincenty Jaworski

mistrz stolarski Witkowo.